GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA" IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 142. *Marţĭ, Mercurĭ 1 (13) Iulie.* **1887.**

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Iulie 1887 st. v., se începe unŭ nou abonamentŭ pe trilunilŭ Iulie, Augustŭ şi Septemvre la care invitămŭ pe toţĭ onoraţii amicĭ şi sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ şése „ **6** „	„ şése „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale.**

Abonaţilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ făşiei sub care au primitŭ ḍiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurită şi a arĕta şi posta ultimă.

Braşovŭ, 30 Iunie 1887.

Déeă s'a mai îndoitŭ cineva, că generalulŭ Boulanger este aḍĭ idolulŭ masselorŭ în Francia, atuncĭ demonstraţiunile întêmplate Vinerĭ séra cu ocasiunea plecării lui din Parisŭ au trebuitŭ sĕ delăture orĭ şi ce îndoială în privinţa acésta.

Scimŭ că generalulŭ Boulanger a fostŭ numitŭ de curêndŭ comandantŭ de corpŭ în Clermont-Ferrand. Numirea acésta a indispusŭ nu numai pe fostulŭ ministru de rĕsboiu, ci mai multŭ încă pe adoratorii lui. Urmarea a fostŭ că îndată s'a începutŭ o agitaţiune contra depărtărei poporalului generalŭ din Parisŭ. S'au rĕspând.tŭ printre masse poesii, în carĭ e cântatŭ Boulanger, şi Parisulŭ întregŭ rĕsuna de aceste cântece: „En revenant de la revue" şi „C'est Boulanger qui nous faut" (nouĕ ne trebue Boulanger).

Se audia, că în ḍiua, când era hotărîtŭ ca generalulŭ Boulanger sĕ pl ce în provincià, se vorŭ face demonstraţiunĭ pentru elŭ, dér nimenĭ nu credea, că aceste vorŭ lua dimensiunĭ aşa de marĭ, cum s'a întêmplatŭ. Poliţia primise ordinulŭ de a fi cu cruţare faţă cu mulţimea. Indată ce s'a aflatŭ ḍiua şi ora plecărei generalului, — şi se crede că Boulanger a îngrijitŭ însuşĭ ca poporaţiunei sĕ nu-i rĕmână necunoscutŭ timpulŭ plecării sale — mulţimea se puse în mişcare, parte spre otelulŭ de Louvre, unde locuia generalulŭ, parte spre gara de Lyon, de unde avea sĕ pornéscă. Trăsura în care se afla generalulŭ a traversatŭ drumulŭ până la gară între strigărĭ necontenite de „Vive Boulanger" şi o mulţime mare de ómenĭ alerga înainte şi după trăsură.

Abia ajunsŭ la gară generalulŭ Boulanger fù încunjuratŭ de mulţime, luatŭ pe susŭ din trăsură şi dusŭ în triumfŭ pe peronulŭ gării, unde cu mare greu putŭ cu ajutorulŭ agenţilorŭ poliţienescĭ sĕ se urce într'unŭ vagonŭ. Intr'aceea îndată ce se dădu semnalulŭ sosirei generalului, massele cântândŭ şi strigândŭ năvăliră asupra gărei, pe care o luară aşa ḍicêndŭ cu asaltŭ, rumpêndŭ tóte barierele. Se asigură, că vre-o 80,000 ómenĭ ocupară şi încunjurară gara din tóte părţile. Năvălitorii descopeiară vagónele, mulţĭ se urcară chiar pe coperişele lorŭ strigêndŭ mereu: „Nu vei pleca generale! înderĕtŭ la Parisŭ"! la revistă! Trăiéscă Boulanger! Josŭ Grévy! Josŭ cu ministerulŭ germanŭ! (Aşa e poreclitŭ actualulŭ ministeriu Rouvier.)

N'au mai pututŭ sĕ circule trenurile în gara de Lyon vre-o două óre şi numai într'unŭ târḍiu i-a succesŭ generalului Boulanger pitulatŭ între mai mulţĭ oficerĭ şi deputaţĭ sĕ se urce pe o locomotivă, cu care a pututŭ scăpa din gară, fiindŭ singură fără vagóne, aşa că mulţimea a fostŭ dusă în rĕtăcire credêndŭ, că generalulŭ se află în vr'unŭ vagonŭ.

Astfelŭ demonstraţiunea a degeneratŭ într'unŭ feliu de revoltare contra actualului regimŭ. Generalulŭ Boulanger a fostŭ aclamatŭ de masse ca unŭ Cesare. S'a auḍitŭ în gară unŭ strigătŭ „josŭ cu dictatorulŭ". Si 'n adevĕrŭ, istoria Franciei ne dovedesce că unŭ generalŭ, care a ajunsŭ sĕ fiă aşa de popularŭ, póte deveni fórte periculosŭ chiar instituţiunilorŭ ţĕrii şi, numai puţinŭ sĕ fiă favorisatŭ de curentŭ, este pe cea mai bună cale a ajunge dictatorŭ.

Demonstraţiunea de Vinerĭ séra a fostŭ însĕ îndreptată mai multŭ în contra Germaniei decâtŭ în contra regimului actualŭ republicanŭ. Şi acésta este ce-i dă în împrejurările de faţă o deosebită importanţă. Boulanger este pentru massele din Parisŭ incarnaţiunea revanşei şi cânteculŭ, care cere ca dênsulŭ sĕ rĕmână în capitală, căcĭ Francesii au lipsă de elŭ, însémnă nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ decâtŭ că poporulŭ vrea sĕ păstreze viu idea de revanşă şi că Boulanger este omulŭ, care va puté sĕ o realiseze.

Scirile mai nouĕ spunŭ, că generalulŭ Boulanger a fostŭ salutatŭ în totŭ drumulŭ sĕu la tóte staţiunile cu asemenĭ manifestărĭ demonstrative. In Fontainebleau s'au repetatŭ scenele din Paris. In Nevers sĕ fi ḍisŭ generalulŭ cătră mulţime: „strigaţĭ câtŭ mai puţinŭ trăiască Boulanger; strigaţĭ însĕ cu atâtŭ mai multŭ „trăiască republica". Şi lui i s'a pĕrutŭ dér, că prea multŭ se înalţă persóna sa. Şi în adevĕrŭ, décă a pututŭ ajunge la atâta popularitate, causa este ura şi nemulţămirea ce au arĕtat'o în continuu Germanii faţă cu elŭ.

Pentru ḍiua de 14 Iulie, aniversarea luării Bastillei, se aştéptă marĭ demonstraţiunĭ în favórea generalului Boulanger şi din causa acésta domnescŭ nu numai în palatulŭ Elysée din Paris, dér şi în Berlinŭ marĭ îngrijirĭ.

Décă nu se va puté pune capĕtŭ acestei mişcărĭ ce cuprinde totŭ mai tare massele în Francia, Dumneḍeu scie ce se mai póte întêmpla, Tóte combinaţiunile diplomatice potŭ fi nimicite în timpŭ de 48 de ore.

De lângă ruinele Porolissului, în Cireşeriu 1887.

»Şi tu, Romàne, totŭ nu te deşteptĭ?«

Nu e comitatŭ, nu e cercŭ electoralŭ, unde guvernamentalii sĕ nu se fi întrecutŭ cu stângacii în a corrumpe, a cumpĕra sufletele nevinovate şi a învevina morala publică,

Dreptulŭ electoralŭ, celŭ mai de frunte întrĕ drepturile politice ale unui cetăţénŭ, a fostŭ pusŭ la vênḍare publică ca o marfă netrebnică. — Vréi? ḍiceau guvernamentalii alegĕtoriului, e bine, capeţĭ de mâncatŭ, beutŭ şi parale. — Nu vréi? vei merge de frică, la poruncă, vei merge têrêtŭ. — Acum alegeţĭ după placŭ!

Poftimŭ alegere liberă şi neinfluinţată; poftimŭ usŭ de dreptŭ individualŭ politicŭ!

Cunoscêndŭ nisuinţele inteliginţei române din Selagiu, şi în specie ale celei din cerculŭ electoralŭ Zelahanŭ, am aşteptatŭ cu nerăbdare ḍiua de 21 Iunie 1887, ḍiua de alegere, ca o ḍi care are sĕ probeze încâtva puterea de viéţă a concluselorŭ partidei. — A sositŭ ḍiua dorită, dér cu ea a venitŭ şi ḍiua marei mele desamăgirĭ!

Multe bune şi frumóse a hotărîtŭ inteliginţa în parte şi cu poporulŭ, dér puterea publică, forţa brutală şi corupţiunea înbinată cu perfidia câtorva omenĭ porecliţĭ „inteligenţĭ," au nimicitŭ mai tótă labórea, mai tótă ostenéla Românilorŭ bine simţitorĭ din acestŭ cercŭ. Gingaşa flóre a uniunei spiritelorŭ, abia udată de roua iubirei frăţescĭ şi ocrotită de căldura binefăcĕtóre a inimei românescĭ, — nu a pututŭ sĕ sufere bórea puturósă a spirtuóselorŭ, nu a pututŭ contrasta duhórei, corupţiunei şi violenţei; ci abia că rĕsărise şi a începutŭ tare a se vesteji.

„Ah ce rosă fragedă de pradă şi-au alesŭ!

Suntemŭ şi stămŭ în unŭ cercŭ, unde în împrejurărĭ normale Românii arŭ trebui sĕ domineze, unde dorulŭ şi nisuinţa spre binele publicŭ nu lipsesce, unde simţulŭ curatŭ românescŭ din trecutŭ îşĭ are rădĕcinele sale, — şi totuşĭ când stau şi privescŭ în laturĭ şi la ḍidurile multŭ impunĕtóre ale »Porolissului,« cetăţĭ cândva glorióse romàne, nu vĕdŭ din ce-i românescŭ decâtŭ ruină, nu vĕdŭ decâtŭ unŭ poporŭ prigonitŭ şi cu puţină cunoscinţă despre cele ce i se întêmplă. Vĕdŭ o turmă rĕtăcindă, luată în gónă de lupĭ, încâtŭ cugeţĭ că nicĭ urma nu-i va rĕmâné!

De caractere firme, de o disciplină esemplară, de o mână de fierŭ şi puternică nicĭ când nu ar fi mai de lipsă ca tocmai pe timpulŭ alegerilorŭ.

Ce póte însĕ sĕ facă unulŭ séu doi atuncĭ, când pe lângă elementele corupţiunei mai au în potrivă încă şi tótă puterea publică şi privată, şi ce e mai multŭ, când îi subminéză chiar şi perfidia spurcată a unora dintre aceia, carĭ singurĭ arŭ fi chiămaţĭ a conduce poporulŭ spre limanulŭ mântuinţei?!

Inainte s'a prevĕḍutŭ că *atâtŭ guvernamentalii câtŭ şi stângacii numai* şi *numai în prostia Românului se raḍimă* Din aste două partide nicĭ una nu a întrelăsatŭ a face totŭ spre a da cu o lovitură în două direcţiunĭ, de o parte nimicirea abstinenţei nóstre, de alta isbênda rĕuşitei candidatului lorŭ prin cei abstinenţĭ!

Durere, planulŭ lĭ-au succesŭ în ambe direcţiunile! Nu-i vorbă; marĭ, de totŭ marĭ au fostŭ presiunile de totŭ soiulŭ, numeroşĭ au fostŭ banii risipiţĭ de ambe partidele; s'au păpatŭ în 7—8 ḍile peste 12 mii de florinĭ; — tóte astea însĕ nu ar fi fostŭ de ajunsŭ spre a rĕsturna din fundamentŭ conclusele nóstre salutare, décă nu se aliau cu aceste medii spurcate şi vre-o câteva fiinţe pĕcătóse din sinulŭ naţiunei române, aşa câtŭ putemŭ ḍice că pupăza pe colacŭ aceştĭ slăbănogĭ o au pusŭ. Aceştia în marea lorŭ slugărnicià au făcutŭ atâta spărtură, câtŭ şi stăpânii lorŭ politicĭ s'au îngreţoşatŭ de atâta servilismŭ şi singurĭ s'au esprimatŭ: »ez sok, nagyon sok, enyit reményleni sem mertünk« !

Décă este Dumneḍeu în cerŭ, care pórtă grijea tuturorŭ fiinţelorŭ sale şi fără scirea căruia nicĭ unŭ firŭ de pĕrŭ nu cade din capŭ, şi décă póte sĕ ierte o atâtă de mare crimă comisă în contra unei naţiunĭ de seculĭ suferinde şi însĕtate de dreptate şi libertate, şi décă póte sĕ sufere atâta egoismŭ personalŭ, încâtŭ pentru unŭ osciorŭ de rosŭ sĕ se vênḍă pe sine şi onórea naţiunei sale spre batjocura lorŭ propriă; — atuncĭ Dumneḍeu sĕ le ierte şi aceste fărădelegĭ, carĭ în istoria desvoltării némului românŭ din Sĕlagiu nu mai au séměnŭ, şi carĭ dimpreună cu ḍiua alegerei în cartea vieţii Românilorŭ Sĕlăgenĭ vorŭ fi scrise cu litere negre întocmai ca la cei vechĭ ḍiua luptei dela Canne.

Dintre fiinţele herostratice, carĭ au ajutatŭ a nimici măreţulŭ templu alŭ concordiei frăţescĭ, merită a fi pusŭ în loculŭ ântêiu: Pap Ianos notarŭ de românŭ în Cizerŭ, omŭ ajunsŭ la o mare bună stare numai din spatele Românului; ba care şi ca studentŭ sermanŭ a crescutŭ în gimnasiulŭ din Beiuşŭ şi cu pituţă fundaţională, de care cum se vede acuma cu atâta nerecunoscinţă îşĭ bate jocŭ! Desonóre sĕ fiă lui pentru toţĭ timpii! Decĭ neocupându-ne mai multŭ în ăstŭ locŭ de acestŭ omŭ peste fire slabŭ şi slugarnicŭ, sĕ-i ḍicemŭ: vecînică pomenire a lui!

Loculŭ următorŭ ilŭ ocupă ginerele susŭ amintitului omŭ-neomŭ: Illés Ianos, notarŭ în Sîgŭ, şi confratele acestuia: Pap Péter, notarŭ în Stircĭ: şi aceştia crescuţĭ cu pâne românéscă, totŭ ce au — şi nu stau rĕu — numai Românilorŭ au de a le mulţămi. Sĕ-i lăsămŭ şi pe aceştia sĕ mediteze despre crima ingratitudinei naţionale, şi neinvidiindu-le starea şi somnulŭ, sĕ le strigămŭ o tristă: vecînică pomenirea lorŭ!

Dintre dascalii carĭ au ajutatŭ a rupe crengĭ din fragedulŭ pomŭ alŭ bunei înţelegerĭ şi iubirei frăţescĭ, vinŭ de a se aminti: Nichita Liscanŭ docente în Cizerŭ, Petru Iepure docente — paremi-se — în Sîgu, Stendea Ianos docente în Recea, şi mai alţĭ obscurĭ, ale cărora nume mĭ-au scăpatŭ; îi recomandămŭ şi pe aceştia atenţiunei ven. ordinariatului diecesanŭ şi bunăvoinţei publicului românŭ şi le ḍicemŭ: Dómne şi aceştia suntŭ făptura ta, deşi pĕcătoşĭ întru faptele lorŭ; tu Dómne

însĕ nu te uita la fărădelegile lorŭ, căcĭ de te vei uita, Dómne, Dómne cine va suferi, ci trimiţêndu-le darulŭ simţului de românŭ curatŭ, értă-i, de se póte!

Preoţii, carĭ au luatŭ parte la frângerea abstinenţei nóstre, se împartŭ în două categorii: unii au venitŭ, déră s'au cugetatŭ şi nu au votatŭ; — de aceştia tăcemŭ de astădată; alţii au venitŭ şi ameţiţĭ de sunetulŭ argintului au votatŭ punêndŭ şi sânţenia în tureaculŭ cismei şi românismulŭ sub potcóva călcâiului!

De acéstă a doua categoriă sĕ ţinŭ nisce preoţĭ gr. or. din colo de Meseşŭ, mai puţinŭ eruditĭ, pare-mi-se ceia din Romiţa (mai de multŭ Roma mică, în vecinătatea Porolissului), Giacu, Păuşa, — éră dintre ceĭ gr. cath. Trenca popa din Sân-Giorgiu şi M. Moldovanŭ celŭ din Agrişiu. — Dómne, Dómne, celŭ ce ai făcutŭ pămêntulŭ şi tóte câte suntŭ, aceştia ar fi sĕ fiă unşii, trimişii têi, pentru fiii poporului românŭ, carĭ sĕ-i înveţe, sĕ-i poftéscă şi sĕ-i ducă la limanulŭ mântuirei; aceştia ar fi sĕ fiă lumina trimisă de tine, care sĕ lumineze în întunerecului egiptian făcut de antagoniştii nostri. Tu le-ai datŭ misiune sântă şi multŭ onorifică, mare premiu li-ai promisŭ — viéţă sufletéscă veĭnică — acestorŭ profeţĭ ai têi, décă-ţĭ vorŭ împlini poruncile tale faţă cu alesulŭ têu poporŭ, — şi ei s'au făcutŭ profeţĭ mincinoşĭ, s'au înclinatŭ la ḑei străinĭ cioplitĭ din lutŭ; au lăsatŭ ca atâtŭ ei câtŭ şi turma încredinţată lorŭ sĕ fiă sedusă de satana, care ca leulŭ mugindŭ fugea cercândŭ pe care sĕ-lŭ înghiţă; s'au făcutŭ sculă şi unéltă próstă a contrarilorŭ aleşilorŭ têi, şi au vêndutŭ sânge nevinovatŭ. Dómne, de se póte, iértă-i şi pe aceştia, fă ca faptele lorŭ sĕ nu le fiă spre stricarea trupului şi a sufletului lorŭ, ci sĕ se căéscă-pocăiéscă şi sĕ nu mérgă în întunerecŭlŭ de vecĭ, care-lŭ meriŧă în abundanţă, ci sĕ se întórcă şi sĕ fiă vii căcĭ tu ştii că şi între cei 12 ai têi încă s'a aflatŭ unulŭ de sclavŭ alŭ argintului, apoi tu nu vréi mórtea pĕcătosului, şi mai tare te bucurĭ de întórcerea lui.

Dintre mirenii mai cu carte, afară de ştrolumbatulŭ Pop Szilagyi, care în ḑiua alegerei ca corteşŭ călare atâtŭ era de întricoloratŭ, încâtŭ numai códa calului se vedea, nu se póte lăsa nepomenitŭ nicĭ Anania Labo cantorulŭ Trăsnei, légăuulŭ celŭ mai nou alŭ maghiarisărei ţinutului de sub Meseşŭ. Acestŭ cantorŭ, cum sĕ vede, cu puţinŭ sémţŭ şi onóre română, în locŭ de condacŭ şi ipacoi, a cântatŭ poporului bunŭ şi blândŭ alŭ comunei pe şiréta córdă a ceterei candidatului guvernamentalŭ. Póte că cleiulŭ de unsŭ la arcŭ aicĭ a fostŭ mai multŭ ca cela alŭ tropareloŕŭ. Poporulŭ nepriceputŭ gândindŭ că e vr'unŭ psalmŭ nou de alŭ lui Davidŭ, în numĕrŭ de 36 alegĕtorĭ, s'au luatŭ după elŭ ca oile după berbecele cu clopotŭ, şi nicĭ că s'au opritŭ cu stégulŭ tricolorŭ maghiarŭ pân' în curtea tribunalului în ocolulŭ temniţelorŭ pentru carĭ atâta meritŭ şĭ-au câştigatŭ. Acestŭ omŭ puţinŭ trebnicŭ de altcum şi de altădată a fostŭ esperiatŭ, că saculŭ nu se umple numai cu condaculŭ! Vĕlulŭ netrebniciei sĕ-i învĕléscă capulŭ; asta o merită!

Sĕrmanulŭ meu poporŭ românŭ, scumpa mea patriă sĕrăcită, multŭ şi tare au trebuitŭ sĕ pĕcătuiască străbunii noştri înaintea lui Dumneḑeu, décă de seclii te bate cu astfelŭ de ómenĭ, carĭ numai chipulŭ şi figura au în asemĕnare cu tine şi carĭ ca Esau în totŭ minutulŭ ţĭ-ar vinde dreptulŭ têu fiă şi numai pentru o jumĕtate blidŭ de linte, şi nu-ţĭ dă bărbaţĭ carĭ ca Davidŭ sĕ-i culce la pămêntŭ pe aceştĭ Goliaţĭ de o sută de orĭ mai pĕcătoşĭ ca celŭ din vechime.

Iubita mea naţiă română, tu le dai hrana şi la aceştĭ vampirĭ ai têi, tu îi îmbracĭ şi ocrotescĭ cu scumpa căldură a inimei tale; şi totŭ tu eştĭ pe care te pórtă ca jidanii odinióră pe nevinovatulŭ Nazareneanŭ dela Pontŭ la Pilatŭ, tu eştĭ căreia îţĭ punŭ în capŭ cununa de spinĭ şi te bată cu biciulŭ pân' ce caḑĭ culcată la pămêntŭ fără sĕ aibă nicĭ atâta milă de tine câtŭ unŭ grăunte de muştarŭ.

„Până când o Provedinţă, până când vei suferi!“

Éră tu Dómne, care sci tóte şi scrutezĭ rĕrunchii şi camerele cele mai ascunse ale inimei omenescĭ, fiă ţĭ milă şi de fiinţele astea depravate, şi de se póte nu-i pedepsi după cum merită, cu foculŭ celŭ de vecĭ, ci le iartă lorŭ că, Ḑĕu, nu sciu ce facŭ. In vecĭ pomenirea lorŭ! fiă-le lorŭ vĕlulŭ uitărei mai uşorŭ decâtŭ au fostŭ ei grei naţiei române.

Preoţimea română cultă precum şi cei mai mulţĭ dascălĭ de inimă dimpreună cu puţinii alegĕtorĭ conscii de dreptulŭ lorŭ au rĕmasŭ acasă respectândŭ conclusele conferinţei şi respingêndŭ orĭ şi ce atacŭ bruscŭ îndreptatŭ în contra libertăţii lorŭ. Onóre lorŭ întru totdéuna şi lumina veĭnică sĕ le lucéscă lorŭ! Aceştia suntŭ carĭ au mântuitŭ ce au putută din onórea naţională şi nu cei 700 de alegĕtorĭ conduşĭ de Pap János şi soţi până înaintea temniţelorŭ comitatului, întocmai cum se conduce o turmă de oi la vênḑare încungiurată de zăvoḑĭ ca sĕ nu se apropie de ei sufletŭ de omŭ. Ţi se sfăşia inima de atâta poltronagiu ce au arĕtatŭ conducĕtorii turmei.

Intre astfelŭ de împrejurărĭ şi sub astfeliu de auspiţii s'a întêmplatŭ alegerea de deputatŭ guvernamentalŭ numai şi numai cu ajutoriulŭ preponderantŭ alŭ Românilorŭ. Din o miiă şi o sută de alegĕtorĭ guvernamentalĭ, Maghiarii abia au fostŭ la 300 de capete şi şi aceste mai tóte oficióse.

Tóte aceste ne dau c'unŭ documentŭ mai multŭ că guvernulŭ lui Tisza prin alegerĭ nu va fi trântitŭ câtu-i hêulŭ. Dér cum sĕ-lŭ trântescĭ când partida lui şi la aste alegerĭ a avutŭ cu sutele de mii banĭ de risipitŭ. Şi étă cum şi i-a adunatŭ. Suntŭ între guvernamentalĭ cam la o sută de deputaţĭ, carĭ se potŭ lipsi de cele 800 fl. v. a. banĭ de cvartirŭ; decĭ aceştia capitalisândŭ acéstă sumă, ea face rotundŭ 400,000 fl. Pentru acéstă sumă cutare banchierŭ dă la disposiţiunea partidei trei sute cincĭḑecĭ de mii florinĭ. La astă sumă au mai conferitŭ dintre prelaţii catolicĭ peste şépteḑecĭ de mii, éră bancherii de jidanĭ afară de magnaţĭ érăşĭ pe atâta. — Pe la noi din isvorŭ sigurŭ circuléză versiunea acésta. Poftimŭ acum a te bate cu banulŭ şi a te opune încă şi puterei brutale, décă ai cu ce.

Cu tóte astea Românulŭ Sĕlagianŭ nu desperéză, ci mai vêrtosŭ crede susŭ şi tare în unŭ Dumneḑeu adevĕratŭ resplătitorŭ a tóte; în una şi nedespărţita naţiune română; crede în trăinicia şi puterea de viaţă a ei veĭnică; crede în realisarea programei partidului nostru românŭ; crede că fiii ei cei rĕtăciţĭ nu peste multŭ se vorŭ întórce către sînulŭ caldŭ alŭ mumei-naţiunĭ; crede că nicĭ uneltirile kulturegyletiste nicĭ fiii ei piţigoi dela calea dréptă a românismului adevĕratŭ în vecĭ nu-o vorŭ puté abate; crede că idea românismului în poporŭ e tare ca stânca de granitŭ de care şi valurile mărei numai înzadarŭ se bată; crede că în astă ţéră purure poliglotă românismulŭ va sta susŭ şi tare ca unŭ stejarŭ, ca o decóre a grădinei patriei comune; crede că minciuna va peri şi va veni imperiulŭ dreptăţii, când toţĭ fiii patriei vorŭ pune umĕrŭ la umĕrŭ spre a ocroti patria-mamă crede că timpulŭ nu-i de totŭ departe — şi alŭ scurta atêrnă multŭ dela noi— când în fine va rĕsări şi pentru Românĭ sórele dreptăţii, care apoi peste toţĭ îşĭ va vĕrsa deopotrivă căldura sa binefăcĕtóre în vecii vecilorŭ!

Astea le crede Românulŭ Sĕlăgianŭ, însĕ până credinţa asta a lui se va întrupa, va trebui încă sĕ asude; trebue ca fiii lui sĕ se deştepte, sĕ lucre cu constanţă şi neîntreruptŭ. Iubéscă-se fiii poporului românŭ ca fraţĭ adevĕraţĭ, organiseze-se strînsŭ, unéscă-se laolaltă cu tótă căldura inimei, şi atuncĭ învingerea ei va fi sigură, căcĭ scrisŭ este că: „unde-i numai unulŭ, nu i patere la nevoi şi la durere; éră unde-sŭ doi puterea cresce şi duşmanulŭ nu sporesce!“ *Eremitulŭ.*

Prinţulŭ de Coburg către Bulgarĭ.

La telegrama ce i-a adresatŭ Sobrania bulgară, prinţulŭ Ferdinand de Coburg a telegrafiatŭ următorulŭ rĕspunsŭ:

„Sunt mândru şi recunoscĕtorŭ pentru votulŭ marei Adunărĭ ce m'a alesŭ de prinţŭ alŭ Bulgariei. Sperŭ sĕ mĕ arĕtŭ demnŭ de nobila naţiune bulgară. Sunt gata sĕ rĕspundŭ la apelulŭ marei Adunărĭ şi a mĕ duce în Bulgaria pentru a consacra viéţa mea fericirei şi prosperităţei naţiunei bulgare, îndată ce alegerea mea va fi fostŭ acceptată de sublima Pórtă şi recunoscută de puterĭ. Vĕ rogŭ sĕ transmiteţĭ mulţămirile mele cele mai bune tuturorŭ representanţilorŭ carĭ m'au alesŭ cu o unanimitate ce m'a atinsŭ viu, şi printrênşii sĕ se transmiţă întregei naţiunĭ bulgare.

La telegrama ce i-au adresat'o regenţii şi miniştrii, prinţulŭ de Coburg a rĕspuusŭ:

„Domnilorŭ, primiţĭ mulţămirile mele pentru nobilele cuvinte ce-mĭ adresaţĭ anunţându-mĭ votulŭ marei Adunărĭ şi alegerea mea la tronulŭ Bulgariei. Sunt gata sĕ dovedescŭ recunoscinţa mea naţiunei bulgare consacrându-i viaţa. Contezŭ pe zelulŭ d-vóstre, pe îndemânarea, devotamentulŭ d-vóstră pentru a mĕ ajuta a asigura prosperitatea sa. Indată ce alegerea mea va fi fostŭ aprobată de sublima Pórtă, şi recunoscută de puterĭ, voiŭ rĕspunde la apelulŭ naţiunei bulgare ducêndu-mĕ în mijloculŭ ei.“

Regularea Porţilorŭ de ferŭ şi desfiinţarea regalielorŭ.

»Pol. Korr.« primesce din Pesta scirea, că guvernulŭ ungurescŭ se ocupă seriosŭ cu afacerea regulării Porţilorŭ de ferŭ şi a desfiinţărei regalielorŭ. In privinţa ambelorŭ întreprinderĭ, lucrările pregătitóre au înaintatŭ fórte multŭ şi i s'au şi presentatŭ guvernului diferite propunerĭ, aşa că va fi în posiţiune a le pune în executare încă în cursulŭ acestui anŭ. Cheltuelile regulării Porţilorŭ de ferŭ suntŭ preliminate cu 7 milióne şi acoperirea lorŭ are sĕ se facă, precum se ḑice, prin mărirea taxelorŭ de navigaţiune. Intre alţĭ concurenţĭ pentru a face lucrările de regulare se află şi societatea de navigaţiune pe Dunăre.

SCIRILE ḐILEI.

Unele foi ungurescĭ nu potŭ admira în deajunsŭ gróznica »activitate« a ministrului preşedinte Colomanŭ *Tisza,* care sĕ-şĭ fi pusŭ de gândŭ sĕ mântuéscă ţéra de *deficite.* Ḑiua şi nóptea *croesce planurĭ* şi aşa este de distrasŭ în afacerile sale financiare, încâtŭ nicĭ chiarŭ cu Milanŭ, regele Serbiei, n'a pututŭ sĕ jertféscă câteva momente pentru conversaţiă. Foile ungurescĭ spunŭ, că regele *Milanŭ* l'ar fi cercetatŭ pe Tisza la palatulŭ sĕu, dér îi s'a rĕspunsŭ, că Tisza — ca ministru de finanţe — tocmai acum are de lucru în ministeriulŭ de finanţe. Astfelŭ s'a dusŭ bietulŭ Milanŭ şi n'a avutŭ »fericirea«

FOILETONŬ.

Papucii lui Abu-Karem.

Basmŭ turcescŭ, tradusŭ de *Ioanŭ S. Spartali.*

In Bagdatŭ trăia odată unŭ negustorŭ grósnicŭ de sgărcitŭ. Ilŭ chema Abu-Karem. Deşi era putredŭ de bogatŭ, însĕ era îmbrăcatŭ numai cu sdrenţe, pe capŭ avea unŭ turbanŭ de pânză grósă şi care nu se mai putea cunósce ce faţă avusese altă dată. Ce era însĕ mai ciudatŭ, erau papucii: erau numai peticŭ peste peticŭ, ca haina unui cerşitorŭ, şi tălpile erau ghintuite cu nişte cuie cu căpăţâna câtŭ pumnulŭ de marĭ. De ḑece anĭ cârpacii cei mai cu răbdare din oraşŭ nu făcuseră altceva decâtŭ cusură peticele şi erau papucii aşa de grei, încâtŭ oricând vrea cineva sĕ ḑică că cutare lucru e prea greu, apoi ḑicea că „este greu ca papucii lui Abu-Karem“.

Intr'o diminéţă, caliculŭ nostru se duse în piaţă şi cumpĕră pe nimicŭ mai multă sticlăriă scumpă. Peste câteva ḑile află că unŭ negustorŭ care vindea numai miróse era tare strâmtoratŭ şi că vrea sĕ se desfacă de apa de trandafirŭ ce avea. Abu Karem căută sĕ se folosescă de strîmtorarea bietului negustorŭ şi-i cumpĕră marfa cu jumĕtate preţŭ câtŭ făcea ea. Negustorii din spre sóre-rĕsare au obiceiulŭ ca sĕ-şĭ poftéscă prietenii la unŭ chiefŭ orĭ de câte orĭ facŭ vre-o trébă bună. Abu-Karem se bucura întrênsulŭ că le luase tóte aşa de ieftinŭ, dér ca sĕ cinstéscă pe prietinĭ, sĕ bea adălmaşulŭ, cum se ḑice, de unde una ca asta? Insĕ hotărî sĕ se scalde şi dênsulŭ. Era multă vreme de când nu se dusese la baie, pen'ru că trebuia sĕ dea banĭ. In drumulŭ lui către baiă se întâlni cu unŭ prietinŭ, care vĕḑêndu-lŭ că abia calcă de grei ce erau papucii, îi ḑise că n'arŭ strica sĕ-şĭ cumpere alţii.

»M'am gânditŭ şi eu sĕ-mĭ cumpĕrŭ alţĭ papucĭ,— rĕspunse Abu-Karem, — dér nicĭ papucii ăştia nu suntŭ tocmai de lăpădatŭ şi mĕ potŭ sluji încă multă vreme.“

După ce eşi din baie, se îmbrăcă cu sdrenţele, îşĭ puse turbanulŭ şi când fu sĕ-şĭ ia papucii nu mai găsi papucii lui împeticaţĭ şi cu cuie, ci o păreche de papucĭ noi de totŭ şi frumoşĭ. Credŭ că póte erau unŭ darŭ din partea prietinului cu care se 'ntâlnise de diminéţă, îi puse în picióre şi se întórse acasă încântatŭ că are papucĭ noi.

Din nenorocire, papucii cei noi erau ai cadiului din Bagdatŭ, care venise şi dênsulŭ totŭ la baia aia cam odată cu caliculŭ.

Ce sĕ vĕ mai spunŭ mânia cadiului, când îi spuserŭ robii că papucii lui au peritŭ şi că au găsitŭ numai pe ai lui Abu Karem! Cadiulŭ dete numai decâtŭ poruncă sĕ prindă pe Abu-Karem şi sĕ-lŭ aducă în faţa lui. Se sili elŭ, Abu-Karem, sĕ se apere că nu i-a furatŭ papucii, dér cine sĕ-lŭ creḑă? Fù aruncatŭ în puşcărie şi nu scăpă decâtŭ după ce plăti o amendă destulŭ de mare, cu care sgârcitulŭ nostru şĭ-arŭ fi cumpĕratŭ o mulţime de lucrurĭ.

Se întórce acasă, apucă turbatŭ de mânie papucii dip a cărorŭ pricină i se trase atâtea nenorocirĭ, şi, ca sĕ nu-i mai vaḑă, îi asvirle în Tigru, care curgea pe sub ferestrele lui. Peste câteva ḑile nişte pescarĭ tragŭ din apă o plasă grea de totŭ; se bucură bieţii ómenĭ că au prinsŭ negreşitŭ unŭ peşte mare; când colo, ce sĕ vĕḑă? când scotŭ plasa, în locŭ de peşte, erau papucii lui Abu-Karem, carĭ au ruptŭ cu cuiele lorŭ mai multĭ ochĭ dela plasă. Smulgŭ papucii şi-i asvêrle în feréstra lui Abu-Karem; papucii, asvêrliţĭ fiindŭ cu putere, cadŭ în odaia lui, şi spargŭ tóte sticlele cu apa de trandafirŭ şi tótă sticlăria scumpă după care dênsulŭ ar fi câştigatŭ parale multe.

»Ah! afurisiţĭ papucĭ! de acum în colo n'aveţĭ sĕ îmĭ mai faceţĭ nicĭ unŭ rĕu!“— ḑice dênsulŭ când vede câtă pagubă au făcutŭ. Ia pe urmă o sapă, se duce în grădină, sapă o grópă mare şi-şĭ îngrópă papucii. Insĕ l'a vĕḑutŭ unŭ vecinŭ care are pică pe dênsulŭ. Vecinulŭ se duce şi spune cadiului că Abu-Karem a găsitŭ o comóră în grădină. Nu-i trebuia mai multŭ ca sĕ aţiţe pofta de banĭ a cadiului. Numai decâtŭ pune şi-lŭ aresteză. Bietulŭ Abu-Karem spune că nu e adevĕratŭ

sĕ se întêlnéscă cu Colomanŭ Tisza. Audindŭ despre acésta, „Ellenzék« a devenitŭ fórte îngrijatŭ, se teme nu cumva din causa prea marei încordărĭ sĕ i se întêmple vre-o primejdiă lui Tisza, îi sfătuesce sĕ lase planurile la o parte, căcĭ şi aşa poporulŭ e sătulŭ de planurile lui, sĕ se ducă mai bine la băi, sĕ-şĭ asigure sănĕtatea şi sĕ se recreeze, că aşa mai uşorŭ îi va succede a estermina din Ungaria dracii deficitului.

—x—

Din ţinutulŭ *Mediaşului* emigréză mereu Sasĭ la *America*. De curêndŭ au plecatŭ încă 10 bărbaţĭ. Alţii se pregătescŭ deja de plecare. Chiar femei cu copii cu totŭ suntŭ decise sĕ urmeze bărbaţilorŭ lorŭ. Şi pe când miseria depopuléză acelŭ ţinutŭ, satrapii unguresci de acolo nu găsescŭ altceva mai bunŭ de făcutŭ, decâtŭ sĕ dea o nouă ordinaţiune în privinţa însemnelorŭ cu colorĭ, steagurilorŭ, panclicelorŭ etc. — Câtă ticăloşiă!

—x—

Dela 1 Septemvre *se vorŭ uni definitivŭ oficiele telegrafice r. u. cu cele poştale*, prin urmare şi personalulŭ acelorŭ oficii.

—x—

»Patrioţii« nu mai sciu ce sĕ facă ca sĕ'şĭ vêndă cărţişórele ce le scotŭ la ivélă. Nu-i destulŭ că óspeţii dela băi au destule neajunsurĭ unguresci, acum arŭ voi »patrioţii sĕ-i mai chinuéscă şi cu *biblioteci unguresci*. Pare că nu mai găsescŭ óspeţii în lumea asta alte producte literare, decâtŭ de cele *maghiare!* Ce sbuciumărĭ zadarnice!

—x—

In ministerulŭ ungurescŭ de comerţŭ s'a ţinutŭ o conferinţă în care s'a discutatŭ asupra creărei unei *espediţiunĭ comerciale orientale*. O corabiă cu mostre de mărfurĭ sĕ se trimétă în acele porturĭ, ca Aden, Bombay, Madras, Calcuta, Singapore, unde se potŭ vinde articolĭ de esportŭ din Ungaria, ca făină, vinŭ, apă amară, sticlăriă, ferăriă, ş. a. S'a decisŭ sĕ se alégă unŭ comitetŭ, care sĕ stabiléscă cheltuelile acestei espediţiunĭ şi modalităţile esecutărei.

—x—

O *plóiă cu pétră a ucisŭ* în comuna Obârşia (jud. Mehedinţĭ.) *aprópe 200 de oi.*

—x—

»Românulŭ" a primitŭ din Londra lista ofiţerilorŭ englesĭ, carĭ au fostŭ admişĭ ca interpreţĭ în armata olandesă, în urma unui esamenŭ. Printre aceştia, pentru limba francesă şi română se află d. căpitanŭ Fred Mawer, fiiulŭ d-lui doctorŭ Mawer, din Bucurescĭ. D. Ionŭ Ghica a fostŭ rugatŭ de ministrulŭ de rĕsboiu englesŭ sĕ esamineze pe d. căpitanŭ Mawer şi a rĕspunsŭ că întrunesce condiţiunile cerute.

—x—

»Patrioţii« din *Czegled* suntŭ atâtŭ de „pretinĭ" unii cu alţii, încâtŭ fără de unŭ escadronŭ de husarĭ nu póte fi lipsită localitatea, celŭ puţinŭ până va sosi altŭ 4 lea regimentŭ de husarĭ destinatŭ a staţiona acolo. Primarulŭ a intervenitŭ sĕ nu rĕmână localitatea fără soldaţĭ.

—x—

Ministrulŭ de interne a detrasŭ debitulŭ poştalŭ pentru ţĕrile corónei ungare diarului polonŭ »*Kurjer Polski Paryzu*" ce apare în Parisŭ pentru »tendinţa duşmană statului", ce ar urmări-o.

—x—

Defraudarea dela scaunulŭ orfanalŭ din Raab provocă nouĕ jertfe. Notarulŭ acelui oficiu Iosef Braun s'a împuşcatŭ, fiindŭ amestecatŭ la defraudare, precum se constată din scrisórea ce a lăsat'o în urmă-i. Păcatele lui le sufere acum soţia şi 5 copii ai séi.

D. M. *Cogălniceanu* a dăruitŭ museului naţionalŭ de antichităţĭ din Bucurescĭ o pétră mare de marmoră frumósă, representândŭ, la prora unui vasŭ ce plutesce cu vĕlurile întinse şi e aprópe de a ajunge la ţĕrmŭ, unŭ Roman investitŭ cu togă, în întêmpinarea căruia vine pe ţĕrmŭ unŭ erou avêndŭ pe spate pelea unui leu şi întovărăşitŭ de unŭ ogarŭ mare. D. Adolfo Grimberg, din Iquique (Chili), a dăruitŭ, prin d. S. Goldenberg din Galaţĭ o bróscă ţestósă în greutate de circa 380 kilograme, pentru museulŭ naţionalŭ din Bucurescĭ.

—x—

In *Sicilia* s'a ivitŭ *colera*. Guvernele au începutŭ a lua mĕsurĭ contra provenienţelorŭ de acolo. Se dice că e colera *nostras*, ér nu cea asiatică.

Constatarea dreptului de alegĕtorŭ. Atragemŭ atenţiunea alegĕtorilorŭ românĭ, că terminulŭ până când potŭ sĕ reclame dreptulŭ lorŭ la casŭ când nu s'ar găsi induşĭ în listele electorale, se sfirşesce cu diua de 3 (15) Iulie a. c. Până în acéstă di, Vinerĭ séra, la 6 óre se potŭ preda reclamaţiunile, carĭ trebue sĕ se facă în scris, dér potŭ reclama mai mulţĭ printr'o singură hârtiă. Listele alegĕtorilorŭ se potŭ vedé în tóte comunele la primării, unde suntŭ espuse dela órele 8—12 a. m. şi 2—6 d. a. Observările asupra reclamaţiunilorŭ se facŭ dela 16—25 Iulie.

Dreptulŭ de proprietate în Rusia.

Unŭ ukas imperialŭ de curêndŭ publicatŭ ordonă, ca străinii sĕ-şĭ vêndă proprietăţile lorŭ ce le posedŭ în Rusia. In privinţa acestui ukas au circulatŭ totŭ felulŭ de sgomote contradictorii. O telegramă din Petersburg anunţă că acestŭ ukas conţine prescripţiele următóre:

„In guvernamentele dela graniţă, străinii nu vorŭ puté dobândi drepturĭ de proprietate asupra imobilelorŭ situate în afară de porturĭ séu de oraşe.

„Succesiunea legală în liniă dréptă şi între toţĭ va continua sĕ fiă admisă în ceea ce privesce bunurile situate în afară de porturĭ şi oraşe şi carĭ au aparţinutŭ unorŭ străinĭ decedaţĭ, décă moştenitorulŭ s'a stabilitŭ în Rusia înainte de promulgarea ukasului care conţine noile prescripţiunĭ.

»In tóte celelalte casurĭ de succesiune legală şi în casŭ de succesiune prin testamentŭ, străinulŭ, care va moşteni, va fi obligatŭ sĕ vêndă drepturile sale de proprietate unui supusŭ rusŭ, în termenŭ de trei anĭ dela data în care elŭ le va fi dobânditŭ.

»Décă vêndarea nu se va face în acestŭ termenŭ, apoi bunurile vorŭ fi vêndute la licitaţiă de către autoritatea judiciară şi suma perceputŭ va fi dată moştenitorului.

Furnisare pentru armata bulgară. Din parte privată au sositŭ la cererea camerei de comerciu şi industriă din Braşovŭ descrierile de sortele postavului de furnisatŭ precum şi condiţiunile (Cahier de charges) pentru obiectele de furnisatŭ, precum şi unele mustre de postavurĭ. Acestea se potŭ vedea în cancelaria camerei de comerciu şi industriă.

Raportŭ poliţienescŭ.

Vinerĭ séra unŭ făptuitorŭ necunoscutŭ a spartŭ ferestrile cu pietrii sergentului maiorŭ de honvedĭ Gustav Kransl, care locuesce în suburbiulŭ Bluměna pe lângă casarma Steinbruch. O femeiă, care locuesce în aceeaşĭ curte, este în prepusŭ de a fi făptuitórea.

Totŭ Vinerĭ a fostŭ espedatŭ trifĕrarulŭ Carolŭ Düppon din causa vagabundagiului în comuna sa natală Lugoşŭ.

Erĭ nópte s'a provocatŭ între nisce birjarĭ beţĭ şi calfe de mĕsarŭ chefuiţĭ o cértă, care a degeneratŭ, în cele din urmă în bătaiă. O patrulă poliţienéscă, care a alergatŭ iute într'acolo, a pusŭ capĕtŭ bătăii arestândŭ pe principalii vinovaţĭ.

Societatea Transilvania are vacantŭ cu începere dela 1 Octomvre 1887 stipendiulŭ *„A. Papiu Ilarianŭ,"* în sumă de lei 1600 anualŭ în aurŭ. Acestŭ stipendiu este destinatŭ pentru studiu la o Academiă de Comerciu. Pentru ocuparea lui se publică concursŭ.

Suntŭ admişĭ le concursŭ numai tinerĭ românĭ de peste Carpaţĭ, fiă din Transilvania, fiă din părţile Ungariei, fiă din Bucovina.

Doritorii de a-lŭ obţiné vorŭ adresa cererile lorŭ *în scrisŭ* către Comitetulŭ Societăţii Transilvania, Bucurescĭ, strada Plantelorŭ 24, celŭ multŭ până la 25 Augustŭ st. v. a. c. şi le vorŭ însoţi de următórele acte:

1) Certificatulŭ de botezŭ, 2) Certificatulŭ că a terminatŭ liceulŭ şi că a depusŭ bacalaureatulŭ (maturitatea) séu că a terminatŭ o şcólă reală, orĭ comercială secundară. 3) Certificatulŭ de paupertate, 4) Sĕ-şĭ ia îndatorirea a se conforma dorinţei exprimate în art. 4 din statute, adecă, de a-şĭ aplica cunoscinţele câştigate în partea locului şi în fine 5) Sĕ-şĭ ia îndatorirea ca la terminulŭ fixatŭ în programa Academiei unde va fi trimisŭ sĕ-şĭ facă neapĕratŭ esamenele.

Neîndeplinirea acestei îndatorirĭ atrage după sine perderea stipendiului. *Comitetulŭ.*

Convocare.

Comitetulŭ despărţĕmêntului XVII alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ, în şedinţa sa dela 6 Iuniu a. c., a otărîtŭ a-şĭ ţiné adunarea generală din éstŭ anŭ *la 9 Augustŭ st. n. 10 óre a. m.* în biserica gr. cat. din *Reghinulŭ săsescŭ.*

La care suntŭ prin acésta învitaţĭ toţĭ membrii şi alţĭ iubitorĭ de cultură a se înfăţişa în numĕrŭ câtŭ mai mare de óre-ce totŭ în aceea di, după încheierea agendelorŭ oficióse, de séră, se va arangia din partea comitetului subscrisŭ o *petrecere socială* pentru acoperirea necesităţilorŭ culturale şi literale ale acestui despărţĕmêntŭ.

Programulŭ ordinei de di se va distribui d-lorŭ membrii în diua întrunirei.

Direcţiunea despărţĕmêntului XVII.

Reghinŭ, la 6 Iulie 1887.

Patriciu P. Barbu directorŭ. *Dr. Absolonŭ Todea* secretarŭ.

Basiliu Raţŭ cassarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

ARADŬ, 11 Iulie — Erĭ diminéţă s'a simţitŭ aicĭ unŭ cutremurŭ, care a duratŭ $1^1/_2$ secundă. Sguduitura, destulŭ de tare, n'a produsŭ însĕ nicĭ o pagubă.

ORADEA MARE, 11 Iulie. — Intre proprietarulŭ Bela Mandel şi funcţionarulŭ Georgiu Komlossy s'a petrecutŭ unŭ duelŭ cu pistóle. Lui Komlossy i-a întratŭ glonţulŭ în pântece şi curêndŭ după duelŭ a şi muritŭ. Causa duelului se asigură că a fostŭ o cértă pe timpulŭ când s'a depusŭ jurămêntulŭ electoralŭ.

TÊRNOVA, 11 Iulie. — Sobrania alese o deputaţiune de 10 membri cu însărcinarea de a duce şi a-i preda prinţului de Coburgŭ actulŭ de alegere, şi spre a-i adresa rugarea sĕ vină neamânatŭ în Bulgaria. In cameră se aşteaptă rĕspunsulŭ deputaţiunei. In casŭ când prinţulŭ ar amâna venirea lui în Bulgaria, membrii Sobraniei se vorŭ duce pe acasă, Sobrania fiindŭ amânată. Décă însĕ prinţulŭ de Coburgŭ va veni imediatŭ, camera îlŭ va aştepta ca sĕ depună jurămêntulŭ înaintea ei.

SOFIA, 11 Iulie. — Sobrania a respinsŭ demisiunea regenţei, rugându-o sĕ-şĭ esercieze funcţiunile până la sosirea prinţului, căruia sĕ-i predea apoi frênele guvernului. Regenţa a primitŭ apoi demisiunea cabinetului, însărcinândŭ pe Stoilovŭ cu formarea noului ministerŭ. Este probabilŭ că se va compune unŭ ministeriu de afacerĭ.

POPRAD, 12 Iulie. — Au arsŭ 80 locuinţe, 200 edificii laterale. O singură stradă a rĕmasŭ cruţată.

SOFIA, 12 Iulie. — Cabinetulŭ încă nu s'a formatŭ, cu tóte astea nu e îndoială, că Stoilov formézá unŭ cabinetŭ liberalŭ moderatŭ. Scirile despre o ferbere în ţĕră, nu suntŭ întemeiate.

COBLENŢA, 12 Iulie. — Impĕratulŭ Vilhelm a sositŭ din Ems sănĕtosŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

---

ce a spusŭ vecinulŭ lui, ci că a săpatŭ numai sĕ-şĭ îngrópe papucii, carĭ i'au pricinuitŭ atâtea pagube, şi ca dovadă pune sĕ sape şi sĕ scóţă papucii. Dér cine sĕ'lŭ crédă? Cadiulŭ îlŭ pune sĕ plătéscă o amendă nespusŭ de mare.

Abu-Karem ese dela cadiu cu papucii în mână.

»Nu, nu vréu sĕ mai punŭ mâna pe voi, nu vréu sĕ vĕ mai vĕdŭ", — dice bietulŭ sgârcitŭ desnădăjduitŭ.

Şi-i aruncă într'unŭ canal pe unde vine apa, şi care canalŭ este aprópe de palatulŭ cadiului. Din nenorocire papucii cadŭ într'o ţévă care era astupată mai dinainte şi oprescŭ cu desĕvêrşire sĕ mai trécă apa. Atuncĭ tótă lumea începe sĕ ţipe că n'are apă. Inginerii fură chemaţĭ în pripă sĕ vadă, din ce pricină nu mai vine apă; ei sapă şi dau peste papucii lui Abu-Karem. Inginerii nu vorŭ sĕ spuie, că din prostia lorŭ nu curgea apa pentru că nu făcuse canalulŭ bine, ci că din pricina papucilorŭ.

„Negreşitŭ că Abu-Karem a vrutŭ sĕ şĭ rĕsbune pe guvernatorŭ, şi de aceea a aruncatŭ papucii în canalŭ", dicŭ dênşii.

Abu-Karem fù iér arestatŭ şi ér osânditŭ sĕ plătéscă o amendă mare. Insĕ i se dau papucii înapoi.

»Ce sĕ facŭ? se gândesce bietulŭ omŭ. I-am aruncatŭ în apă, i-am îngropatŭ în pămêntŭ, şi totŭ degeaba a fostŭ. Orĭ cum amŭ făcutŭ totŭ rĕu mĭ-a eşitŭ. N'am ce face alta decâtŭ sĕ-i aruncŭ în focŭ. Dér sĕ-i punŭ mai întâiu sĕ se usuce căcĭ suntŭ îngălaţĭ de apă şi de noroi".

Ii pune bietulŭ pe învelitórea casei sĕ se usuce. Dér nenorocirile lui nu s'au sfêrşitŭ încă. O pisică, care sĕ juca pe învĕlitórea casei d'alăturĭ, sare pe casa lui Abu-Karem, începe sĕ se jóce cu papucii, târâsce pe unulŭ până în margine şi îlŭ scapă. Papuculŭ câdêndŭ lovĭ pe o femeiă, care trecea cu copilaşulŭ în braţe, dreptŭ în capŭ. Bărbatulŭ femeiei se jeluesce la cadiu şi Abu-Karem este ér arestatŭ şi osânditŭ şi mai greu ca până acum, pentru că era sĕ omóre pe o mumă cu copilulŭ ei din nebăgarea lui de sémă.

Abu-Karem ascultă cum este osânditŭ şi dice cadiului: „Luminate cadiu, mĕ supun cu umilinţă hotărîrii tale. Am sĕ plătescŭ bucurosŭ amenda şi-mĭ voi lua şi osênda. Dér te rogŭ sĕ mĕ scapĭ de afurisiţii mei de papucĭ, pentru că din pricina lorŭ sunt închisŭ în puşcăriе, umilitŭ, sărăcitŭ, şi chiar ameninţatŭ sĕ-mĭ pierdŭ şi capulŭ. Cine scie ce belele o sĕ mĭ mai aducă?"

Cadiu primi bucurosŭ rugăciunea lui şi oprĭ pe pucii la judecătoriă. Apoi dice lui Abu-Karem că *adevĕrata economie constă nu în a grămădi necontenitŭ la banĭ, ci a cheltui cuviinciosŭ.*

Incunosciințare.

Superioritatea seminariului tinerimei române gr. cat. dela gimnasiulŭ din Blaşŭ aduce la cunoscința onoratului Publicŭ, care voiesce în anulŭ şcolasticŭ viitorŭ 1887/8 a-şĭ cresce fiii în seminariulŭ statoritŭ, cumcă terminulŭ concursului de primire s'a numitŭ pe ḑiua de 15 Augustŭ n. a. c. până la care ḑi toțĭ părinții doritorĭ ca fiii lorŭ sĕ fiă primițĭ în acelŭ seminarŭ pre anulŭ şcolasticŭ viitorŭ, vorŭ avé să-şĭ trimită concursele adresate Escelențeĭ Sale Prea Sânțitului Metropolitŭ în Blaşŭ de unde apoi în timpulŭ celŭ mai scurtŭ li-se vorŭ speda resoluțiunile.

La concursulŭ celorŭ ce n'au mai fostŭ în seminarŭ este de a se alătura şi testimoniulŭ de pe clasa absolvată în anulŭ şcolasticŭ espiratŭ.

Condițiunile primirei suntŭ următórele:

1. Pentru unŭ tinĕrŭ vorŭ fi de a se plăti câte 10 fl. v. a. pre lună şi aşa pre unŭ anŭ şcolasticŭ 100 fl. v. a. Plătirea are sĕ se întêmple cu tótă punctualitatea în două séu în patru rate anticipande.

2. Pentru unulŭ fiăcare tinĕrŭ la începutulŭ anului este de a se solvi o taxă de înscriere de 4 fl. v. a.

3. Fiă-care tinĕrŭ are sĕ aducă cu sine: a) 4 părechĭ de schimburĭ bune de pânză séu giulgiu b) 4 năfrămĭ de buzunarŭ şi două la gramadŭ, c) 2 părechĭ de călțunĭ bunĭ şi 4 părechĭ de peciorete (fuseclii, obdele).

4. Vestminte de patŭ: a) unŭ ştrejacŭ (sacŭ pentru paiă) la aşternutŭ dedesubtŭ, b) 3 fețe albe de patŭ, c) 2 perinĭ şi 4 fețe de perinĭ pestrițe, d) 2 fețe albe de coperitŭ patulŭ şi unŭ țolŭ séu plapomă.

5. Fiă-care tinĕrŭ are sĕ şĭ aducă 3 ştergare şi doĭ peptenĭ: unulŭ rarŭ şi altulŭ desŭ. Apoi unŭ cuțitŭ, o furculiță şi o lingură de pacfonŭ, 1 paharŭ şi 3 servete.

6. Fiă-care tênĕrŭ are sĕ-şĭ aducă mai încolo: periă de vestminte şi de curătitŭ călțunii.

Părinții în decursulŭ anului scolasticŭ sĕ nu trimită fiilorŭ din seminarŭ nicĭ unŭ articlu de mâncare, decâtŭ póte la sĕrbătorile cele marĭ, fiindŭ în privința acésta deajunsŭ provĕḑuțĭ în seminarŭ, nicĭ banĭ; ci lipsele de vestminte, cărțĭ şi altele de genulŭ acesta, sĕ li se împlinéscă pe calea superiorității, ca aşa sĕ se evite orĭ ce ocasiune la escese şi transgresiunĭ de disciplină daunăcióse educațiunei şi progresului în studii.

Pentru suma de 100 fl. v. a. pe unŭ anŭ scolasticŭ tinerilorŭ se va da următórea provisiune:

1. Locuință în etagiulŭ seminarului în sale marĭ, luminóse, provĕḑute cu tóte supelectilele de lipsă şi curățite de două orĭ în fiă-care ḑi.

2. Viptulŭ întregŭ, regulatŭ şi anume în ḑilele de dulce: *a)* dejunŭ câte unŭ pătrarŭ de litru de lapte caldŭ, *b)* prânḑŭ 3 plese şi anume: supă de carne, carne cu sosŭ şi mâncare grósă cu carne, ér în dumínecĭ şi sĕrbătorĭ pe lângă acestea şi aluatŭ, *c)* cina 2 plese: supă de carne şi mâncare grósă cu carne. In ḑile de postŭ diminéța supă de chiminŭ, ér la améḑĭ cu o plésă mai puținŭ.

3. Spălatulŭ întregŭ peste anŭ.

4. Luminatulŭ în totŭ timpulŭ recerutŭ.

5. Incălḑitulŭ în timpŭ de iérnă în salele de locuitŭ, de dormitŭ, în înfirmăriă şi în refectorŭ.

6. Medicŭ şi medicină din apotecă pentru cei morboşĭ şi viptŭ prescrisŭ de medicŭ.

7. Instrucțiune în casŭ de lipsă prin individii eminențĭ.

După ce din motive de higienă şi curățeniă în anulŭ din urmă s'a adaptatŭ pentru tinerime în edificiulŭ seminarialŭ şi scaldă de apă caldă, aşa ca fiă-care tênĕrŭ sĕ se pótă folosi şi de scaldă de câte-va orĭ pe anŭ după disposițiunea superiorității, fiă-care va solvi la începutulŭ anului taxă anuală de 1 fl. pentru folosirea scaldei.

Părinții, carĭ arŭ dori că fiii lorŭ sĕ capete viptulŭ superiorilorŭ seminarialĭ la masa acestora, aceia vorŭ avé de a solvi pentru unŭ tinĕrŭ dela 14—16 fl. v. a. pe lună. Viptulŭ acesta constă a) la dejunŭ cafea cu lapte b) la améḑĭ 4 specii în fiecare ḑi afară de ḑilele de postŭ, când suntŭ numai trei, c) séra două.

Fiecare tinĕrŭ va căpĕta pâne totŭ de o calitate, şi anume diminéța 100 grame, la améḑĭ 300 grame, séra 300 grame, cu totulŭ 700 grame pe ḑi.

Fiindŭcă Direcțiunea seminariului a observatŭ greutățile, ce le au părinții cu provederea tinerilorŭ cu vestminte, de aceea ca şi în privința acésta sĕ le vină părinților în ajutorŭ, Direcțiunea seminarială a încheiatŭ legătură cu unŭ liferantŭ, care pe lângă prețurĭ fixate şi fórte moderate va avé sĕ provédă pe orĭ şi care tênĕrŭ, când va avé lipsă de ceva vestminte, cu vestmintele statorite şi uniforme pentru întrégă tinerimea. Vestmintele suntŭ din materiă frumósă şi durabilă. Prețulŭ lorŭ este următorulŭ:

1) Unŭ rêndŭ de vestminte de véră de aşa numită Segeltuch, de colóre deschisă, tivite cu vênĕtŭ deschisŭ la olaltă cu pălăria cu frunḑă vênĕtă în giurŭ. costă pentru unŭ tênĕrŭ din gimnasiulŭ inferiorŭ 4 fl v. a., ér pentru unŭ tênĕrŭ din gimnasiulŭ superiorŭ 5 fl. v. a. Materia e aşa de tare, câtŭ orĭ şi care tênĕrŭ se póte ajunge o véră întrégă cu unŭ rêndŭ.

2) Unŭ rêndŭ de vestminte de érnă din materiă tare de pĕrŭ de colóre négră, tivite cu vênĕtŭ, pentru unŭ tênĕrŭ din gimnasiulŭ superiorŭ 14 fl. v. a. ér pentru unŭ tênĕrŭ din gimnasiulŭ inferiorŭ 12 fl. v. a. cu deosebire tinerii mai marĭ se potŭ ajunge şi două iernĭ cu unŭ rêndŭ. Cu vestmintele acestea are de a petrece tinerimea în casă şi în scólă.

3. Unŭ mexicanŭ lungŭ din materiă asemenea de pĕrŭ tivitŭ şi căptuşitŭ cu vênĕtŭ costă pentru unŭ tênĕrŭ din gimnasiulŭ superiorŭ 14 fl. v. a. Vestmĕntulŭ acesta lungŭ, îlŭ îmbracă tinerimea peste celelalte de érna la preumblare şi la biserică. Mexicanulŭ pentru orĭ şi care tênĕrŭ e de ajunsŭ în casulŭ celŭ mai rĕu două trei iernĭ.

4. O pălĕriă de Filz costă 1 fl. 50 éră una de paiă 50 cr.

5. Fiindŭ că în institutŭ între alții suntŭ şi tinerĭ mai cu stare, carĭ ar dori sĕ aibă véra şi vestminte de Dumínecĭ şi sărbătorĭ, aşa ca sĕ li se împlinéscă şi dorința acestora, la carĭ vorŭ voi şi când vorŭ voi potŭ sĕ-şĭ procure prin superioritatea seminarială vestminte de véră pentru sĕrbătorĭ de aceeaşĭ colóre ca şi cele de véră de purtatŭ, şi anume cu prețulŭ ce după etate variéză dela 10 fl. v. a. până la 14 fl. v. a. Astfelŭ părinților, ai cărorŭ copii vorŭ fi primițĭ în seminarŭ, li se aduce la cunoscință, ca sĕ nu-i provédă cu vestmintele acestea, căcĭ li se vorŭ procura prin Direcțiunea seminarială pe lângă prețurile amintite, îndată după întrarea lorŭ în institutŭ.

Acésta li se aduce la cunoscință cu atâtŭ mai vêrtosŭ, că la nicĭ unŭ casŭ când se procură pe acasă séu şi în Blaşiu pentru câte unŭ singuraticŭ, nu se potŭ procura din materiă bună pe lângă unŭ prețŭ atâtŭ de moderatŭ.

Atâtŭ tinerii carĭ au fostŭ suscepuțĭ încă în anulŭ trecutŭ, câtŭ şi cei ce dorescŭ sĕ fiă suscepuțĭ acuma mai ântêiu, vorŭ avé sĕ-şĭ trimită suplicele până la terminulŭ indicatŭ. Cei ce nu vorŭ trimite suplicele în scrisŭ nu vorŭ fi luațĭ în considerare. Éră cei primițĭ vorŭ avé sĕ se presenteze pe 31 Augustŭ n. a. c. înaintea Rectoratului seminarialŭ spre a fi visitațĭ prin mediculŭ archidiecesanŭ.

Blaşiu, 4 Iulie n. 1887.

Dr. Alesandru Grama,
Rect. seminarialŭ.

Mersulŭ trenurilorŭ

Valabilŭ dela 1 Iuniu st. n. 1886.

pe linia Predealŭ-Budapesta şi pe linia Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	4.30	—	7.30
Predealŭ (	—	—	—	1.14
(	—	9.12	—	—
Timişŭ	—	9.35	—	1.45
Braşovŭ (	—	10.12	—	—
(	7 20	—	4 01	2.32
Feldióra	7 57	—	4.47	—
Apatia	8.24	—	5.28	—
Augustinŭ	8 47	—	5 59	—
Homorodŭ	9.29	—	6 49	—
Haşfaleu	9 37	—	8.35	—
Sighişóra (	10 53	—	9.02	—
(	11.00	—	9.12	—
Elisabetopole	11 34	—	9 56	—
Mediaşŭ	12.03	—	10 37	—
Copşa mică	12.26	—	10.59 11.16	—
Micăsasa	12.42	—	11.37	—
Blaşiu	1.11	—	12.16	—
Crăciunelŭ	1.23	—	12.33	—
Teiuşŭ	2.06	—	1.51	—
Aiudŭ	2.27	—	2 18	—
Vințulŭ de susŭ	2.49	—	2.48	—
Uióra	2 56	—	2 56	—
Cucerdea	3.12	—	3 64	—
Ghirişŭ	3.46	—	4 51	—
Apahida	5.01	—	5.28	Trenŭ de persóne
Cluşiu (	5.21	—	5 56	
(	—	6.01	—	6 37
Nedeşdu	—	6.19	—	6.58
Ghirbĕu	—	—	—	7.14
Aghirişŭ	—	—	—	7.29
Stana	—	—	—	7 56
Huiedinŭ	—	7.12	—	8.18
Ciucia	—	7.41	—	8 58
Bucia	—	—	—	9.15
Bratca	—	—	—	9 34
Vadŭ	—	8.20	—	9 53
Mezŏ-Telegd	—	8.46	—	10 28
Fugyi-Vásárhely	—	—	—	10 47
Veneția-Orăḑii	—	—	Trenŭ de persóne	10.57
Oradia-mare (	—	9.11		11 07
(	—	9.16	10.50	11.19
P. Ladány	—	10.37	1.33	1.16
Szolnok	—	12.20	4.24	3.29
Buda-pesta	—	2.15	10.05	6.33
Viena (	—	—	2.15	—
(	—	8.00	—	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de pers.	Tren accelerat	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	7.40	6 18	—
Szolnok	11.06	4.05	10.42	9.38	—
P. Ladány	2 02	5.47	2.02	12 02	—
Oradea mare	4.12	7.11	4.78	2.01	—
Venția-Orăḑii	—	—	—	2 08	—
Fudi-Oşorheiu	—	—	—	2 19	—
Teleagü	—	7.33	—	2.41	—
Vadŭ	—	8.04	—	3.24	—
Bratca	—	—	—	3.4	—
Bucia	—	—	—	4.07	—
Ciucia	—	8.58	—	4.33	—
Huiedin	—	9.28	—	5.15	—
Stana	—	—	—	5.33	—
Aghiriş	—	—	—	5.53	—
Gl ârbĕu	—	—	—	6.05	—
Nedişu	—	—	—	6.20	—
Cluşiu (	—	10.31	—	6.38	—
(	11.00	—	—	—	7.08
Apahida	11 19	—	—	—	7.36
Ghiriş	2 33	—	—	—	9.16
Cucerdea (	1.01	—	—	—	9.53
(	1.11	—	—	—	10.—
Uióra	1.18	—	—	—	10.09
Vințulŭ de susŭ	1.05	—	—	—	10.19
Aiudŭ	1.46	—	—	—	10.48
Teiuşŭ	2 25	—	—	—	11.55
Crăciunelŭ	2 50	—	—	—	12.34
Blaşŭ	3.03	—	—	—	12.52
Micăsasa	3.35	—	—	—	1.34
Copşa mic.	4.01	—	—	—	2.13
Mediaşŭ	4.20	—	—	—	2.46
Elisabetopole	4.5[illegible]	—	—	—	3.31
Sigişóra	5.42	—	—	—	4.32
Haşfaleu	6.01	—	—	—	5.02
Homorod	7.27	—	—	—	6.53
Augustinŭ	8.08	—	—	—	7.43
Apatia	8.36	—	—	—	8 23
Feldióra	9.06	—	—	—	9 0[illegible]
Braşovŭ (	9.46	5.37	—	—	9.52
(	—	—	1.55	—	—
Timişŭ	—	6.20	2.53	—	—
Predealŭ (	—	6.47	—	—	—
(	—	11.30	3.28	—	—
Bucurescĭ	—	—	9.35	—	—

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.24	—	3.00
Alba-Iulia	11.59	—	3.59
Vințulŭ de josŭ	12.30	—	4.22
Şibotŭ	1.01	—	4.51
Orăştia	1.32	—	5.18
Simeria (Piski)	2 32	—	6 15
Deva	2 52	—	6.35
Branicĭca	3.23	—	7.02
Ilia	3.55	—	7.28
Gurasada	4.08	—	7.40
Zam	4 25	—	8.11
Soborşin	5.30	—	8.46
Bĕrzova	6.27	—	9.33
Conopŭ	6.47	—	9.53
Radna-Lipova	7.28	—	10 27
Paulişŭ	7.43	—	10.42
Gyorok	7.59	—	10.58
Glogovațŭ	8.28	—	11 25
Aradŭ	8.42	9.17	2.31
Szolnok (	—	2 32	4.[illegible]9
(	—	—	5.12
Budapesta	—	—	8.20
Viena	—	—	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	11.10	12.10	—
Budapesta	8.20	9.05	—
Szolnok (	11.20	12.41	—
(	11.35	5.45	—
Aradŭ	4.30	6.—	—
Glogovațŭ	4.43	6.13	—
Gyorok	5 07	6.38	—
Paulişŭ	5.19	6.51	—
Radna-Lipova	5.41	7.10	—
Conopŭ	6 09	7.37	—
Bêrzova	6.28	7.55	—
Soborşin	7 25	8.42	—
Zam	8 01	9.12	—
Gurasada	8 34	9.41	—
Ilia	8 55	9.58	—
Branicĭca	9.19	10.17	—
Deva	9 51	10.42	—
Simeria (Piski)	10.35	11 07	—
Orăştiă	11.11	11.37	—
Şibotŭ	11.43	12.—	—
Vințulŭ de josŭ	12 18	12.29	—
Alba-Iulia	12.36	12.46	—
Teiuşŭ	1.29	1.41	—

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenu mixt
Aradŭ	5.48	—	6.05
Aradulŭ nou	6 19	—	6.33
Németh-Ságh	6.44	—	6.58
Vinga	7.16	—	7.29
Orczifalva	7.47	—	7.55
Merczifalva	—	—	—
Timişóra	9.02	—	9.08

Simeria (Piski) Petroşeni

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Simeria	—	—	2.4[illegible]
Streiu	—	—	3.2[illegible]
Hațegŭ	—	—	4 16
Pui	—	—	5.11
Crivadia	—	—	5.5[illegible]
Banița	—	—	6 40
Petroşeni	—	—	7.12

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.25	—	5.00
Merczifalva	—	—	—
Orczifalva	7.46	—	6.32
Vinga	8.15	—	7.02
Németh-Ságh	8.36	—	6.23
Aradulŭ nou	9.11	—	8.01
Aradŭ	9.27	—	8.17

Petroşeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ de pers.	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Petroşeni	—	—	6.10
Banița	—	—	6.53
Crivadia	—	—	7 37
Pui	—	—	8.20
Hațegŭ	—	—	9.01
Streiu	—	—	9.52
Simeria	—	—	10.31

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ. Hârtia din fabrica lui Martin Kopony, Zernescĭ